

Új, csodálatos szépségű cseppkőbarlangra bukkantak az aggteleki cseppkőbarlang közelében

Eddig a barlang hétkilométeres szakaszát tarták fel

Néhány nappal ezelőtt az aggteleki barlang közelében új, csodálatos szépségű cseppkőbarlangot fedeztek fel. A barlangnak eddig hétkilométeres szakaszát tarták fel, de a kutatók arra számítanak, hogy az új cseppkőbarlang ennél lényegesen nagyobb.

★

Porhanyós, száraz, téglaszínű föld,

vékonyka fák, csenevész bokrok, sárguló fücsomók mindenfelé — igazi karsztvidék Aggteleki Jósóvár környéke. Lapos hegyhátak emelkednek, talalak völgyek sorakoznak, fel-felbukkannak a mészkősziklák. A fű elszárad, kiég a tűző napsütésben, a mészkő repedései kapzsi módon magukba szívják minden nedvességet. A Szörhegy vidékén, a Szomorhegy alján furcsa mélyedések sorakoznak egymásmellett. Régióta ismertek, számon tartják őket a vidék népe. Nyári felhőszakadások, tavaszi hóolvadáskor itt, a völgyben gyűlik össze a hegyoldalaról lezúduló tájékozó víztömeg, s ezek a mélyedések órák alatt elnyelik az áradatot. Ugyis nevezik őket: víznyelők. De vajon hová rejtik a roppant víztömeget? Korábban azt hitték, hogy a lefolyó víz az aggteleki barlang mélyén folydogál patak vizét szaporítja, s a Jósóvár és Komlós-forrásnál bukkan ismét a felszínre. Jakucs László, a Földtani Intézet fiatal geológusa ellenőrizni akarta ezt a megállapítást és ezért zöld festékekkel megfestette a víznyelők vizét. A kísérlet azt mutatta, hogy a Komlós-forrás és víznyelői az aggteleki barlangtól különálló földalatti vízfolyást alkotnak. A Szovjetunióban megismert tudományos kutatómódszer segítségével Jakucs László kiszámította, hogy a Szomorhegy alján sorakozó víznyelők és a Komlós-forrás között hatalmas, új, eddig ismeretlen barlangrendszernek kell húzódnia. Erről a tudományos felfedezéséről könyvet is írt, mielőtt még a barlangot megtalálták volna.

Néhány nappal ezelőtt megkezdődött a kutatás. Kibontották az egyik nagy víznyelőt. Ugy volt, ahogyan kiszámították: a víznyelő alatt szikláreg húzódik. Megtalálták az új barlangrendszer bejáratát, hazánk szépségeiben gazdag földjének új kincsét fedezték fel.

★

A kutatók kis csoportja

mindennap leereszkedik a mélységbe. Hosszú órákat töltenek lenn a föld alatt, minden útjukon újabb és újabb részeit tárják fel a csodálatos cseppkővilágnak. Lépcső lépésre haladnak előre, lépcső lépésre hódítják meg ezt a soha ember nem látta földdarabot. Elkísértük egyik útjukon a kutatókat. A szűk bejáraton át, egyenként, kötéllel ereszkedünk le a 10–12 méter mély, szinte függőleges nyílásba. Fent forró napsütés — itt lent hideg van. A sötétben csak a karbidlámpák adnak némi pislakoló fényt; az imbolygó fények, árnyak visszaverődnek a szűk sziklaszoros faláról.

Keskeny folyosón halad előre a tíztagú csapat. Szinte minden lépésért

meg kell küzdeni; a föld feléve rejti előlünk mélyének kincseit. Alig 30 méterre a bejáratától a sziklafal szinte összeborul a talajjal, elzárja az utat. De a kutatók már tudják, hogy hasonló csúszva tovább lehet jutni, s később a sziklafolyosó kiszélesedik. Kezünk, arcunk, ruhánk iszappal teli, mégis diadalmasan tekintünk egymásra, amikor átjutunk az első komoly akadályon. Ugyanilyen boldogság tölt el minden alkalommal, amikor megmásznak egy-egy meredek sziklafalat, átbújunk a keskeny repedések között, leküzdünk egy-egy újabb akadályt.

Különös öröm, amikor megérkezünk az első cseppkőképződményhez. A fehér, csodálatos szépségű földalatti kővirág ott csillog-ragyog a sziklafalon. Finom lecsüngő csapok, felágaskodó kögyertyák verik vissza a lámpák fényét. Cseppkőország határán vagyunk. Innen már csak rövid ideig tart az út és a szűk szoros kiszélesedik, magas terembe torkollik. Itt kezdődik a tulajdonképpeni barlang. Óriási, sötét sziklafalak állnak közöttük csendesen folyik a Komlós-patak vize. Visszhangos termek sorakoznak; olyan magasak, hogy mennyezetükig sokszor fel sem ér a lámpa fénye.

★

Varázslatos világ tárul fel a föld mélyén. Ezerarcú kőország: karsztúszlopok, áttelesző «jégbotok» száza a magasban; finom csipkésztű függönyök; olyan vékonyak, hogy a lámpa fénye átvilágít rajtuk, s aranyos csillogással vonja be őket. Minden terem új szépséget rejt. Egyhelyütt mintha zászlok lobognának a magasban. Másfelől husángerdő sorakozik, aztán gombák, üvegserű, karsztú csapok és ismét és ismét visszatérnek a redőzött, gyönyörű cseppkő-függönyök. A cseppkő csodálatos mintákkal vonja be a falakat, a mennyezetet, a sziklafalakat. Van, ahol fehér, mint a frissen esett hó, máshol sárgás, rozsdaszínű, vöröses. Az árnyalatok gyakran egymást követik aszerint, hogy mikor, milyen rétegeken keresztül vezetett a víz útja.

A patakok néhol keskeny mésztufa-gátak duzzasztják fel, apró vízesésekkel tarkítják. Hol térdig, hol derékig ér a víz. Máshol a Komlós útját elzárják a leomlott óriási sziklagödrök, s ezeken keresztül lehet csak továbbjutni.

Mintha soha semmi sem változott volna meg itt, a föld mélyében, mintha ezek a fenséges sziklatermek így állnának időtlen idők óta... Pedig valamikor kemény mészkősziklák töltötték ki az üregeket, folyókat. Hosszú évezredekbe tellett, míg a víz létrehozta a hegy mélyében ezeket a hatalmas barlangokat. A csapadékvíz beszivárgott a mészkő repedéseibe, feloldotta, tág nyílást, utat tört magának. Ezer és ezer éven át végezte ezt a munkát, s víziáratokká, barlangokká tágította a repedéseket. Mind több kavicsot ragadtott magával a víz, ezzel is koptatta a sziklafalakat, s egyre lejjebb és lejjebb ereszkedett. A falon szalagszerűen húzódó bevágások a patak egykori szintjét jelzik. Kavics-retegek, lerakódások mutatják régi útját.

A most oly szelíden csobogó Komlós fáradszató, szívós munkával — különösen a gyakori kanyarodóknál — alámosta a kőzetet. Széles, lapos termek keletkeztek, de ezek alátámasztás nélkül nem tudtak sokáig ellenállni a fölötte lévő, roppant nyomású kőzetnek. A mennyezet gyakran beomlott. A sziklák egy részét elszállította a víz, bár így is hatalmas kőtörmölegek maradtak itt, s most úton-útfélen elzárják a továbbvezető utat.

Csendesen folyik most a patak. Az egyik sziklagáttal elkerített kis mederben apró, alig centiméteres fehér állatok teste villan át a vizen. «Vak-rák» — mondják a barlangkutatók. Ez a rákfajta behúzódtott a barlangba, s azután a körülményekhez alkalmazkodva lassankint elvesztette színét és látását. Más élőlényt nem is látnak.

Fogytán van a karbid a lámpákban. Vissza kell térnünk a föld felszínére. De a kutatók holnap ismét leereszkednek, hogy új földalatti tartományokat kutassanak fel.

★

A környék dolgozói nagy érdeklődéssel kísérik a kutatók munkáját. A közeli szántóföldekről gyakran felkeresik a kutatókat és érdeklődnek a barlangról a dolgozó parasztok: büszkéik arra, hogy hazánk újabb szépségét fedezték fel vidékükön. Személyes odaadással végzik munkájukat a kutatók. Néha 24 órát is lent töltenek egyházban a föld mélyében, derékig érő, 9–10 fokos hideg vízben hatolnak előre, nem törődve azzal, hogy testüket gyakran felsebzi az éles sziklák, felettük olykor fenyegetően merednek a meghasadozott mészkövek. A kutatócsoport tagjai: Jakucs László, aki már több esztendőre tanulmányozza a föld mélyét, az alig 20 esztendő Magyar Gábor, aki most készülő geológusnak, Koncz Ferenc, aki a mikroszkop munkafüzeteket tanítja matematikára és fizikára, Verebely László, Verebely György és Lőrincz Néti földmunkások, akik az utakat segítenek járhatóvá tenni.

Nehéz a munkájuk, de helytállásra és kitartásra sarkalja őket a vágy, hogy megismerjék és feltárják a természet, új szépségekkel gazdagítsák hazánk földjét, a nép szolgálatába állítsák a föld alatt bújdosó víztömeget, amely életet tudna varázsolni erre a kopár vidékre.

Boldogan, izgalommal járják a sokkilométeres új barlang útjait. Esténként pedig a táborúzt fénnyel mellett elbeszélgetnek a környék dolgozóival. Elmondják nekik: ez a barlang más, mint a többi. Ezt nem véletlenül találták meg, mint az előjele. Ez a barlang a tudományos kutatás új módszereinek igazságát, a szovjet tudomány dicsőségét hirdeti. A múltban egy új barlang feltárása egy kis csoport kutató, s még inkább néhány haszonvágó pénzember ügye lett volna. Ma segítő, támogatja a bátor tudósokat nemcsak a környék népe, hanem az állam, az egész ország. Hazánk gyönyörű, új cseppkőbarlangját felfedezői már elnevezték: Aggteleki Békébarlangnak.

Csató Éva

A budapesti színházak mai műsora

Allatkerti Szabadtéri Színpad: Balett-est (fél 8) — Majakovszkij Színpad (Margit-sziget) Állami Népi Együttes (fél 8). — Csajkovszkij-Park: Egri csillagok (az Ifjúsági Színház előadása, 8). — Karolyi-kert: Magyar Állami Hangversenyzőkar (B. 5, 8). — Fővárosi Nagycirkusz: Helyet a nőnek! (4, 8) — Rádió: A szellő, opera (Kossuth, 20.45).

A RÁDIO MŰSORÁBÓL

CSÜTÖRTÖK

KOSSUTH-RÁDIO:

5.00: Faltáradó — 5.30: Hírek. Lap-szemle — 5.45–8.30-ig: Reggeli zenés műsor — Közbe: 6.45: A «Szabad Nép» mai vezércikke — 12.00: Hírek. Hangos Újság. — 12.30: A Munkaerő-tartalékok kultúrversenye legjobb együttesének hangversenye a Városi Színházban — 13.15: Liszt műveiből Hangl. — 14.15: A Rádió Gyermekműsora — 15.30: Hazáról, emberekről... Déri Tibor Kossuth-díjas író utolsó monológja — 16.00: Részletek Mosonyi Sándor életrajza — 16.30: A Magyar népi történetéből. Az 1848-as parasztomozgalmak. Előadás — 16.45: Mihály-Devecseri: Véd a békét, ifjúság — kantáta. Hangl. — 17.00: Válasz: külpolitikai kérdésekre. — 17.15: Az Ifjúság hangja — 17.35: Jó munkáért szép muzsikát! — 18.00: A néphadsereg híradója. — 19.00: Egy falu — egy nótá — 20.00: Hangos Újság. — 20.40: A begyűjtési verseny híre — 20.45: Opera-közlés Dargomizscki: A szellő (Előadás a Mosonyi Nagyszínház együttesével). Közben 22.00: Hírek Sport. — 23.45: Népi zene — 24.00: Hírek.

PETŐFI-RÁDIO:

6.00–8.30-ig: Reggeli zene. — 8.30: A Szovjetunió — a szocializmus országa. — 9.20: A Gyermekrádió műsora. — 10.00: Hírek — 10.10: Preklasszikus muzsika. — 10.50: Népi zene — 15.00: A Gyermekrádió műsora — 15.20: Bartók Béla műveiből — 15.40: Faltalok zenei újsága. — 16.10: Szónoklatok zene. — 16.40: Schiller Irodalmi összejövetele. — 17.00: Szovjet könnvénzek muzsika — 17.30: Hírek. — 17.40: A termelőszövetkezeti tagok szonori feladatai Előadás. — 17.55: Monológ kamaraműveiből Hangl. — 18.40: Szívald — 19.00: Az éleves terv nyomában! Rímort. — 19.15: Sportnegyredő — 19.35: Táncezen — 22.00: Két rádiójáték zeneiből. Hangl. — 22.35: Volosinov: Szonáta.

Sakkozóink döntetlent értek el Svédország csapata ellen

Szerdán délután Magyarország csapata egyik legerősebb ellenfelel, a svéd együttesrel mérkőzött a helsinki X. sakkolimpia. Mindkét ország versenyzői óvatosan játszottak. Mind a négy játszmában teljesen egyenlő erővel mentek át a versenyzők a középjátékba. Először Stoltz ajánlott döntetlent Barcza nagymesternek, majd Stahlberg nagymester kínálta fel a remi. Szabó László nagymesternek Minthogy a Szily-Lundin és a Flóridán-Skold játszmák állása is egyenlő volt, a két ország versenyzői mind a négy játszmát döntetlenre adták. A végeredmény: Magyarország–Svédország 2:2.

Az MNDSZ fogadása olimpiai nőversenyzőink tiszteletére

A Magyar Nők Demokratikus Szövetségének titkársága szerdán délután az MNDSZ Országos Központjában látta vendégül a XV. Nyári Olimpiai Játékokon résztvevő magyar nőversenyzőket. Olimpiai csapatunk tagjai és az MNDSZ vezetői hosszabb baráti beszélgetést folytattak. (MTI)

Németh Imre nyerte

Bp. Vasas Kalapácsvető versenyét

Szerdán délután 6 órai kezdettel benyújtották le a Vasas parasztiúti sporttelepén az I. osztályú férfi kalapácsvető versenyt. Németh Imre kísérletet tett Csermák József olimpiai bajnok és világrekorder csúcseredményének megdöntésére. A kísérlet nem járt sikerrel. A versenyt végeredményben Németh Imre nyerte meg 59.43 m-es jó dobással.

Ugyanebben a csoportban a Német Demokratikus Köztársaság–Norvégia mérkőzés állása 2.5:0.5 (1 függő), az Olaszország–Jugoszlávia mérkőzés eredménye 1:1 (2 függőjatszámával). Az első csoportban Csehszlovákia Dánia ellen vezet 3:0-ra.

Szerdán délelőtt lebonyolították az összes függőjatszámokat. Ezek eredményeképpen a Szovjetunió–Izrael mérkőzésnek 3:1, az Argentína–Csehszlovákia mérkőzésnek 2:2 lett a végeredménye.

Ma Magyarország csapata a Német Demokratikus Köztársaság együttese ellen mérkőzik. (MTI)

A PRÁGAI ATR MEGHÍVÁSÁRA a Honvéd atleták elutaztak Prágába. A szombat és vasárnap megrendezésre kerülő versenyen honvéd-atletáink valamennyi számban indulnak. (MTI)

Időjárás

A Meteorológiai Intézet jelenti: Várható időjárás ma estig: déli-délutáni felhőképződés. Egy-két helyen, elsősorban nyugaton, záporos, zivatar. Mérsékelt délnyugati-nyugati szél. A meleg idő tovább tart.

SZABAD NÉP

A Magyar Dolgozók Pártjának központi lapja Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Kiadja a SZABADSÁG lapkiadóvállalat Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. Blaha Lujza-ter 3. Tel.: *343–100, *142–220. Terjesztő: a Posta Központi Hirlapiróda, Budapest, V. József nádor-ter 1. Tel.: 180–850, vidéken a helyi hírlapterjesztéssel foglalkozó postahivatal. Budapesti üzemi előfizetés tel.: 189–644, 189–653, 189–607. A budapesti egyéni előfizetők ügye t. a kerületi kézbesítőpostahivatalok kezelik. Központi előfizetőszerződés: 183–023. Expedíció: 330–552. Előfizetési díj havi 1 Ft.

© Z I K R A Lapnyomda,

Magyarország olimpiai szereplése nyugati lapvélemények tükrében

Az egész világsajtó egyöntetűen egyetért abban, hogy a helsinki olimpia a legnagyobb volt valamennyi eddigi között, a résztvevők száma és tudása szempontjából egyaránt. Egy ilyen olimpián tizenhat bajnokságot, tíz második helyet, tizenhat harmadik helyet, hat negyedik, hét ötödik és nyolc hatodik helyet elérni olyan teljesítmény, amely meghaladja a legvérmesebb várakozásokat is, s a Magyar Népköztársaság sportjának tekintélyét világszerte, soha nem látott magasságra emelte.

Magyarország tehetséges sportolói a felszabadulás előtti olimpiákon is sikerrel szerepeltek, többször kerültek a nemzetek közötti pontversenyben a hatodik helyre, sőt Berlinben a harmadik helyet is kivívták, bár csak feleannyi sportágban szereztek aranyérmet, mint most, Helsinkiben.

A londoni eredmény felülmutatja a berlini sikert is. A londoni olimpián már meglátszott, hogy népi demokráciánk milyen hatalmas támogatásban részesíti a sportot.

A reakció akkor minden módon igyekezett kisebbíteni ezt a teljesítményt, melyet Magyarország három évvel a pusztító háború után ért el. Azzal érvet, hogy a londoni olimpia mezőnye nem volt teljes. Kétségtelen azonban, hogy 53 ország között bőven akadtak igen erős sporttal rendelkező országok, s a magyar sportnak nagy dicsősége, hogy annyi veszteség után 1948-ban ismét harmadik lett, s olyan országokat tudott maga mögött hagyni, mint a rendező Anglia, továbbá Franciaország, Olaszország, Ausztrália, Dél-Afrika és valamennyi délamerikai ország.

Helsinkivel kapcsolatban azonban még ilyen kifogások sem állhatnak meg. Itt valóban indult csaknem minden ország, amely Londonban még hiányzott. Résztvevő a világ leghatalmasabb sportját képviselő Szovjetunió, s ott volt Nyugat-Németország és Japán is. Jól emlékszünk arra, hogy milyen nagy önbizalommal, milyen nagy-szerű eredményekkel érkezve indult neki az olimpiának Nyugat-Németország, s hasonlóképpen, milyen elképesztő úszóeredmények híre érkezett Japánból is. Kevesen hitték volna, hogy Magyarország Helsinkiben ugyanannyi olimpiai bajnokságot nyer, mint Anglia, Japán, Nyugat-Németország, Franciaország és Olaszország együttvéve. Olyan teljesítmény volt ez, amely egyszerűen elképesztette a nyugati sajtót, s amelyet lehetetlenség volt eltitkolni.

A magyar sikereket méltató nyugati lapok is megvilágítják: milyen rendkívül erős mezőnyben érték el ezeket az eredményeket. Így például az olasz «Messaggero» tudósítója, Gianni Brera írja: «Ennek a kis országnak a győzelme a sport terén komoly erkölcsi elégtételt jelent Magyarországnak, amely annyit szenvedett a háborúktól, katasztrófáktól és nélkülözésektől. A magyarok valóban bámulatraméltó csapattal jelentek meg Helsinkiben. Sportolók és sportoló nők kiűntek nagy-szerű megjelenésükkel és törhetetlen sportszellemükkel. Külön kiemeli a lap, hogy a magyar sportolók egy sereg sportágban arattak győzelmeiket, atletikában, úszásban, birkózásban, vívásban, tornában, céllovásban, vízilabdában és labdarúgásban. (Az ökölvívás és az öttusa még ki is marad...) Érdekes megjegyezni, hogy a lap hogyan dicséri Olaszország teljesítményét: «Olaszország továbbra is jó helyet foglalt el a nemzetek rangsorában és megelőzött olyan régi nagy sportnemzeteket is, mint például Anglia, Németország és Franciaország. Igen nagy feltűnést keltett Nagy-Britannia összeomlása, amely minden téren elvesztette régi följelét».

Sportolónk sikere tehát semmiképpen sem tagadható le. A legtöbb nyugati burzsoa lap — kénytelen-kelletlen — elismeri a magyar sikereket. A magyar labdarúgócsapat játéka például még a «Dagens Nyheter» című svéd reakciós lapot is elismerésre késztette. «A magyarok mesésen játszottak, a svéd csapatnak még csak reménye sem volt a győzelemre». A «Stockholms Tidningen» pedig így kesereg: «Ne csináljunk grimaszt, bárkerül ez az olimpiai vereség. A magyarok olyan technikusan és okosan játszottak, hogy csak némán ülhetünk a nézőtérben... A magyar csapat győzelme olyan csapás volt számunkra, amely lehetetlenné tesz minden utólagos mentegetőzést...»

Igen tanulságos a «France Soir» című francia polgári lap cikke. A cikk címe a következő: «Magyarország példát mutat nekünk!» Nagy terjedelemben méltatja a lap a magyar versenyzők sikereit és leszögezi, hogy a magyarok a helsinki olimpián két világcsúcsot, öt olimpiai csúcsot döntöttek

meg és tizenhat bajnokságot nyertek. «Ezek a sikerek a hat év óta folytatott munka eredményei — írja a továbbibban. — A sport Magyarországon nem egyesek, hanem az egész ország ügye. Hatalmas összegeket fordítottak sportpályák, uszodák, tornatermek építésére a legkisebb helységekben is. Az iskolákban, gyárakban, trodákban, műhelyekben igen jelentős sportélet fejlődött ki. Az erőfeszítés óriási volt, de az eredmény is az!»

Elismeréssel írnak azoknak az országoknak a lapjai is, amelyek sportolóival legkeményebb csatákat vívtak versenyzőink. A «Corriere della Sera» című olasz lap megállapítja, hogy a vízilabda és a kardvívóbajnokság családát okozott Olaszország számára és a családosi okai — a magyarok voltak. Majd ezeket írja a lap: «A kardvívás csapatküzdelmei után azt hittük, hogy az egyéni versenyben vívóink nem maradnak le ilyen nagy mértékben a magyarok mögött. A magyar versenyzők azonban meglepően jól megtartották formájukat, míg a miénk teljesen kimerültek. Ennek az oka a magyarok jobb edzésrendszerében keresendő. Már Londonban is feltűnt, hogy a magyar vívók futóedzést tartanak és bemelegítenek. Ez az olasz vívónál ismeretlen fogalom. Hasonló volt a helyzete a vízilabdában is. A mérkőzés második felidejében a magyarok teljesen uralták a mezőnyt, nagy technikai fölényről tettek tanúságot. Gyorsabbak és szívesebben voltak, mint a mi játékosaink. Itt is megmutatkoztak az alaposabb edzés eredmények. Es ne felejtjük el, hogy az olaszok voltak Londonban a vízilabda olimpiai bajnokok.

A törökök, akik pedig a labdarúgásban néhány egészen jó eredményt értek el, a magyar csapat játékától valószággal lesújtva írnak a magyar–török labdarúgó mérkőzésről. A «Zafer» című török lap azzal vigasztalja olvasóit, hogy a törökök felett 7:1-re győző magyarok 6:0-ra verték meg a londoni olimpiai bajnokot, a svéd válogatott csapatot. A «Hures» című lap így ír: «Igen sajnálatos, de azon a mérkőzésen, amelyen kikaptunk a magyaroktól, megneveztük a közönséget. Nem mérkőzés volt, hanem vásár. Kotka város lakóinak szórakoztató, vidám percekét szereztünk... macska-egérharc volt... pereséget szenvedtünk a labdarúgás mestereitől...»

Rengeteg dicsőítést kapnak

nemzetközi sajtóban a nagyszerű magyar úszóknak. A zürichi «Sport» így értékeli a négy magyar győzelmet a női úszószámokban: «A nőkkel teljesen eltolódtak az erőviszonyok. Hollandia és Dánia, valamint az USA hosszú időn keresztül egyeduralmuk és megközelíthetetlen volt. Most a nagyszerűen felkészült és különösképpen sokoldalú magyarok megsemmisítő vereséget mértek rájuk». Felsorolja a magyar nők nagyszerű eredményeit, győzelmeit és helyezéseit, majd így folytatja: «Hollandiának még sikerült három ezüstöt elvinnie, de Dánia már teljesen üresen tért haza, annak ellenére, hogy a dánok a londoni olimpiai győztes Grete Andersen, valamint a sokszoros világcsúcsstartó Ragnhild Hveger-Andersen személyében igen nagy-nemű versenyzőket állítottak rajthoz». A cikk a következő mondattal fejeződik be: «A magyar diadal a vízilabdagyőzelembe érte el tetőpontját. A magyar csapat ismét visszahódította az olaszoktól a világlelőiséget».

A Münchenben megjelenő labdarúgó szaklap, a «Kicker», a magyar labdarúgókról áradozik: «Mint a legnemesebb bört, úgy élveztek azt a csodálatosan szép labdarúgó bemutatást, amelyet a magyar tizenegyzár a svéd ellen mutatott. Fájó szívvel pillantottunk a kérelmetlenül tovarohadó órára. Bizony napokig is elnéztük volna ezt a ragyogó játékot. Megértettük Vittorio Pozzot, a volt olasz szövetségi kapitányt, aki ragyogó szemekkel hagyta el a stadiont és hűvös tárgyilagossággal ennyit mondott: A háború óta ennél jobb csapatot nem láttam a világon.» Megállapítja a lap, hogy nem hat, hanem 12 gólt is rúghatott volna a magyar csapat, s az egész csapat játékát «futball-varázs»-nak nevezi.

Nem térünk ki most a demokratikus angol, amerikai, francia, német, osztrák, olasz lapok véleményére, amelyek lelkes szeretettel dicsérik a magyar népi demokrácia csodálatos olimpiai teljesítményét. A fenti néhány idézet azt bizonyítja, hogy a legjobb magyar sportolók helsinki eredményei tisztelet parancsoltak még a nyugati burzsoa sajtó világában is.

Felczi László